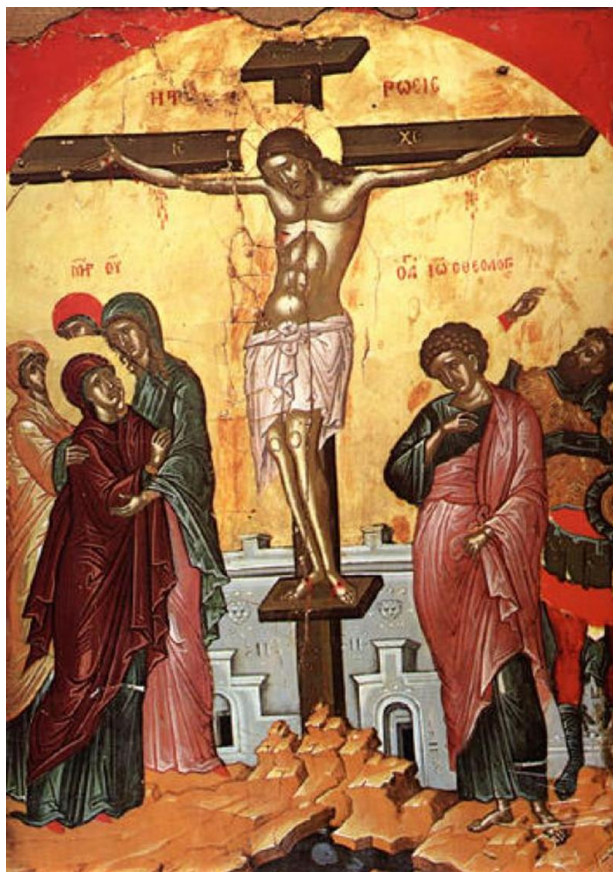
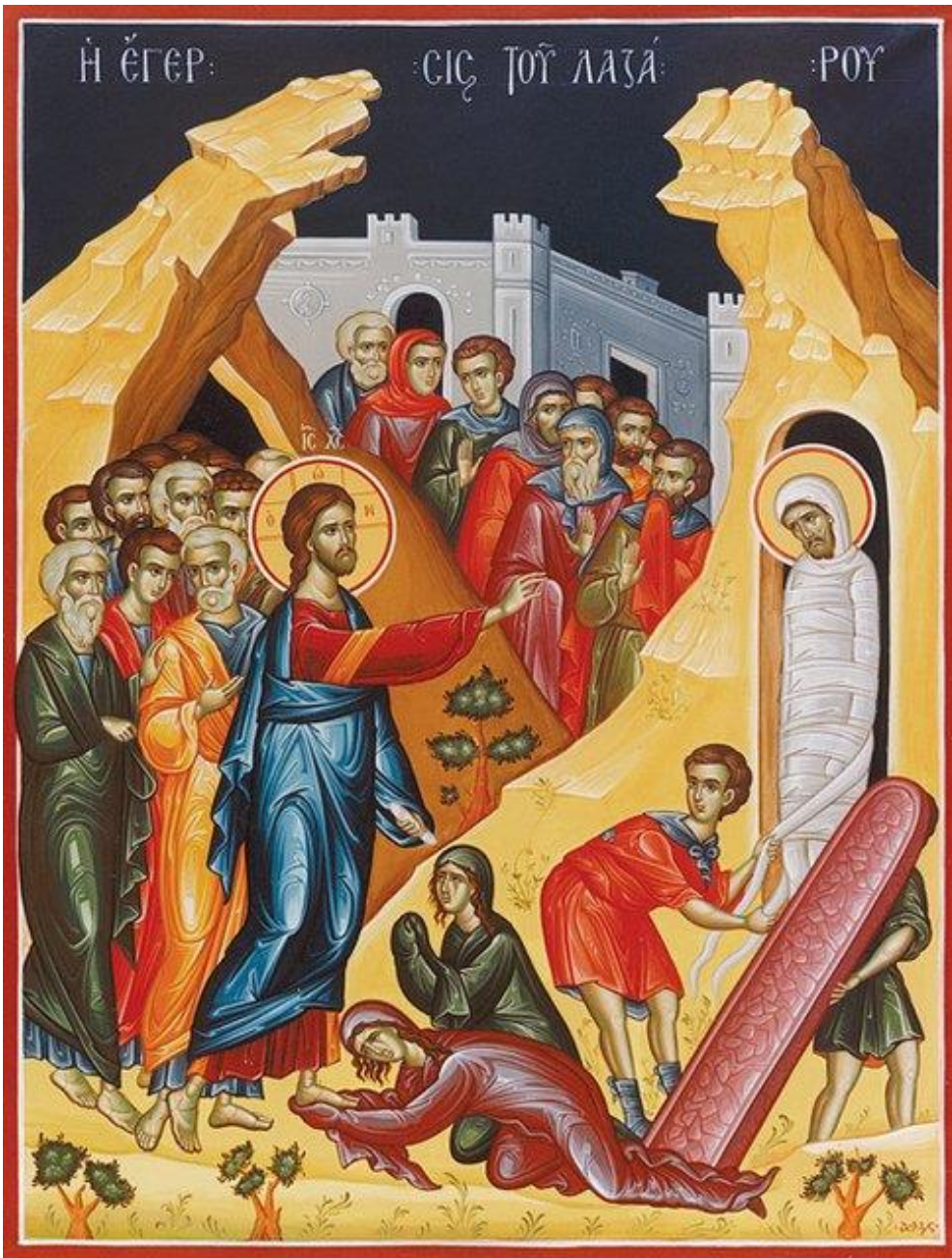

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΘΟΣ

ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

Ο Ιησούς, λίγες μέρες πριν μπει στα Ιεροσόλυμα, πέρασε από τη Βηθανία, όπου ανέστησε τον φίλο του τον Λάζαρο, ο οποίος ήδη είχε πεθάνει τέσσερις μέρες πριν. Εκεί ο Ιησούς συνάντησε τις αδελφές του Λαζάρου, τη Μάρθα και τη Μαρία. Είπε τότε η Μάρθα στον Ιησού: «Κύριε, αν ήσουν εδώ, δε θα πέθαινε ο αδερφός μου!»

Τότε ο Χριστός τής είπε: «Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή! Εκείνος που πιστεύει σ' εμένα, κι αν ακόμα πεθάνει, θα ζήσει!»

Έβγαλαν λοιπόν την πέτρα από το μνήμα του νεκρού. Τότε ο Ιησούς σήκωσε τα μάτια ψηλά και προσευχήθηκε. Έπειτα φώναξε δυνατά: «Λάζαρε, δέυρο έξω!»

Ο νεκρός Λάζαρος αναστήθηκε και βγήκε έξω! Πολλοί από τους Ιουδαίους, οι οποίοι είχαν δει το θαύμα που έκανε ο Ιησούς, πίστεψαν σ' αυτόν!

“ΛΑΖΑΡΕ,
ΔΕΨΡΟ ἔζω”

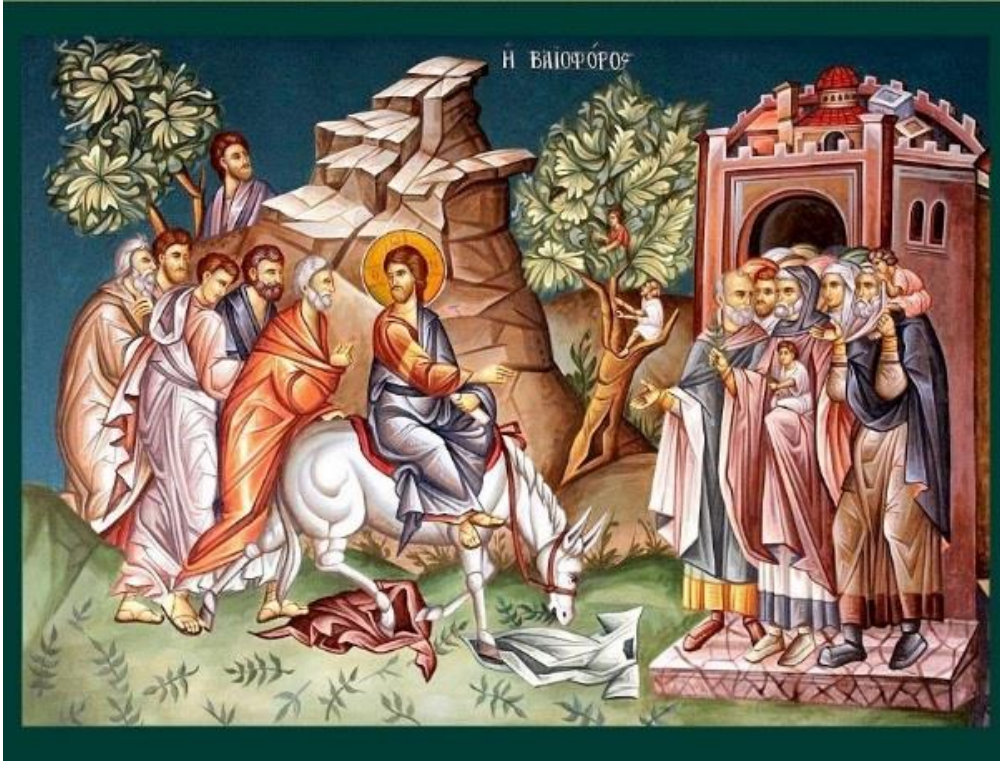
ἸϞ
ὁ
Ψικητής

ΧϞ
τοῦ
θανάτου

“...σοὶ τῷ Ψικητῇ
τοῦ θανάτου βοῶμεν·
ἰωαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου”

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

Την Κυριακή των Βαΐων γιορτάζουμε τη θριαμβευτική είσοδο του Χριστού στην πόλη των Ιεροσολύμων.

Λίγο καιρό μετά από την Ανάσταση του Λαζάρου, ο Χριστός περπατούσε με τους μαθητές του προς τα Ιεροσόλυμα. Όταν πλησίασαν στην πόλη, ο Χριστός τούς ζήτησε να του φέρουν ένα γαϊδουράκι.

Όταν εκείνοι το έφεραν, έβαλαν πάνω σε αυτό τα ρούχα τους και εκείνος κάθισε πάνω του.

Μόλις οι άνθρωποι έμαθαν ότι έρχεται ο Χριστός, έτρεξαν να τον υποδεχτούν. Πολλοί από αυτούς έστρωναν τα ρούχα τους στον δρόμο. Άλλοι έκοβαν κλαδιά από τα δέντρα και τα έριχναν στη γη, για να τον τιμήσουν.

Όλοι φώναζαν πανηγυρικά: «Ωσαννά εν τοις υψίστοις! Ευλογημένος ο Ερχόμενος!», που σημαίνει «Δόξα στους Ουρανούς! Ευλογημένος αυτός που έρχεται!»

Τον υποδέχτηκαν σαν βασιλιά, αφού όλοι είχαν ακούσει για την Ανάσταση του Λαζάρου και για τα προηγούμενα θαύματα που είχε κάνει.

ENTRY OF THE LORD JESUS CHRIST IN
JERUSALEM - PALM SUNDAY

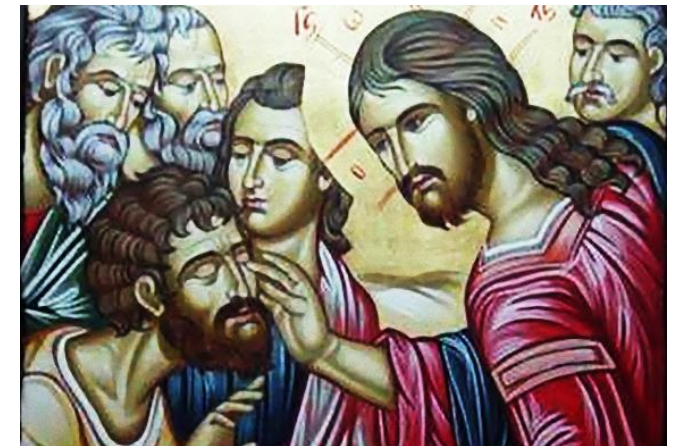

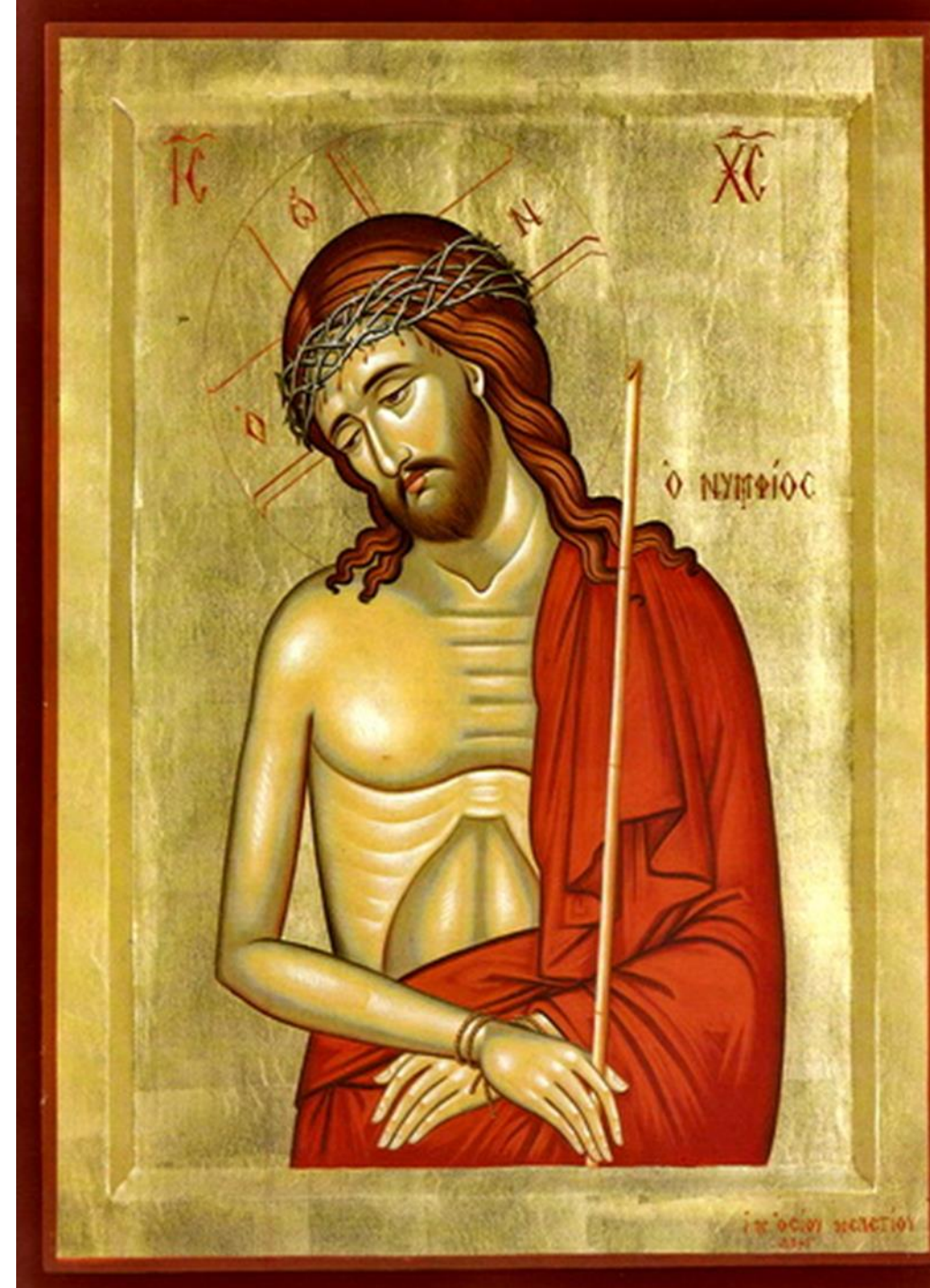
Εκεί στα Ιεροσόλυμα ο Χριστός δίδασκε καθημερινά στον ναό και έκανε πολλά θαύματα σε τυφλούς, παράλυτους και πολλούς αρρώστους.

Όταν είδαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι τα θαύματα που έκανε, ζήλεψαν και θύμωσαν πολύ. Αναζητούσαν λοιπόν κάποιον τρόπο για να τον εξοντώσουν. Φοβούνταν όμως, επειδή ο λαός εντυπωσιαζόταν με τη διδασκαλία του.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Μεγάλη Εβδομάδα: Ονομάζεται η εβδομάδα πριν από το Πάσχα, που αρχίζει το απόγευμα της Κυριακής των Βαΐων και τελειώνει το Μεγάλο Σάββατο. Χαρακτηρίζεται «μεγάλη», όχι γιατί έχει περισσότερες μέρες ή ώρες από τις άλλες εβδομάδες, αλλά επειδή τα γεγονότα που συνέβησαν και που τελούνται στους ιερούς ναούς αυτή την εβδομάδα είναι πολύ σπουδαία και μεγάλα σε σημασία για κάθε χριστιανό.

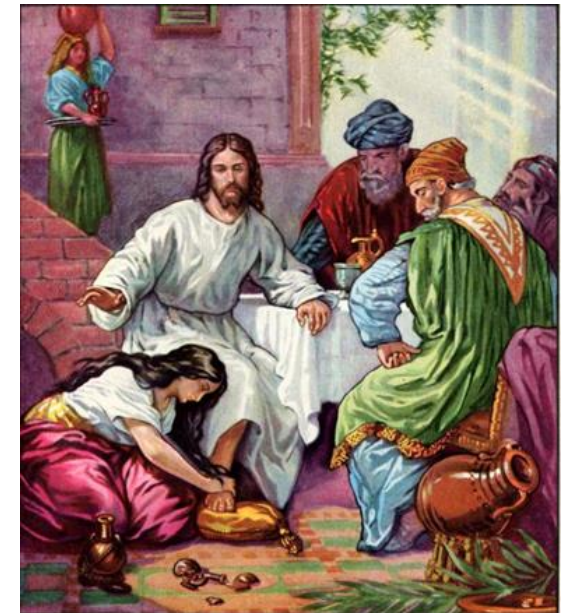

Εκείνες τις μέρες ο Χριστός και οι μαθητές του πήγαν στη Βηθανία, στο σπίτι κάποιου που λεγόταν Σίμωνας. Ενώ έτρωγαν, πλησίασε τον Χριστό μια αμαρτωλή γυναίκα, την οποία προηγουμένως ο Κύριος είχε συγχωρέσει για τις αμαρτίες της.

Αυτή κρατούσε ένα δοχείο με πανάκριβο μύρο (άρωμα), το οποίο άδειασε στο κεφάλι και στα πόδια του Χριστού, για να του δείξει την ευγνωμοσύνη της.

Τότε ο Ιούδας διαμαρτυρήθηκε, λέγοντας: «Γιατί να γίνει αυτή η σπατάλη; Θα μπορούσε αυτό το μύρο να πουληθεί πολύ ακριβά και να δοθούν τα χρήματα στους φτωχούς». Αυτά τα λόγια τα είπε, όχι γιατί νοιαζόταν για τους φτωχούς, αλλά επειδή ήταν φιλάργυρος και κλέφτης. Ο Χριστός όμως είπε: «Αφήστε τη γυναίκα ήσυχη! Γιατί της δημιουργείτε προβλήματα; Έκανε μια καλή πράξη για μένα. Τους φτωχούς πάντα θα τους έχετε μαζί σας. Εμένα όμως δε θα με έχετε πάντοτε!»

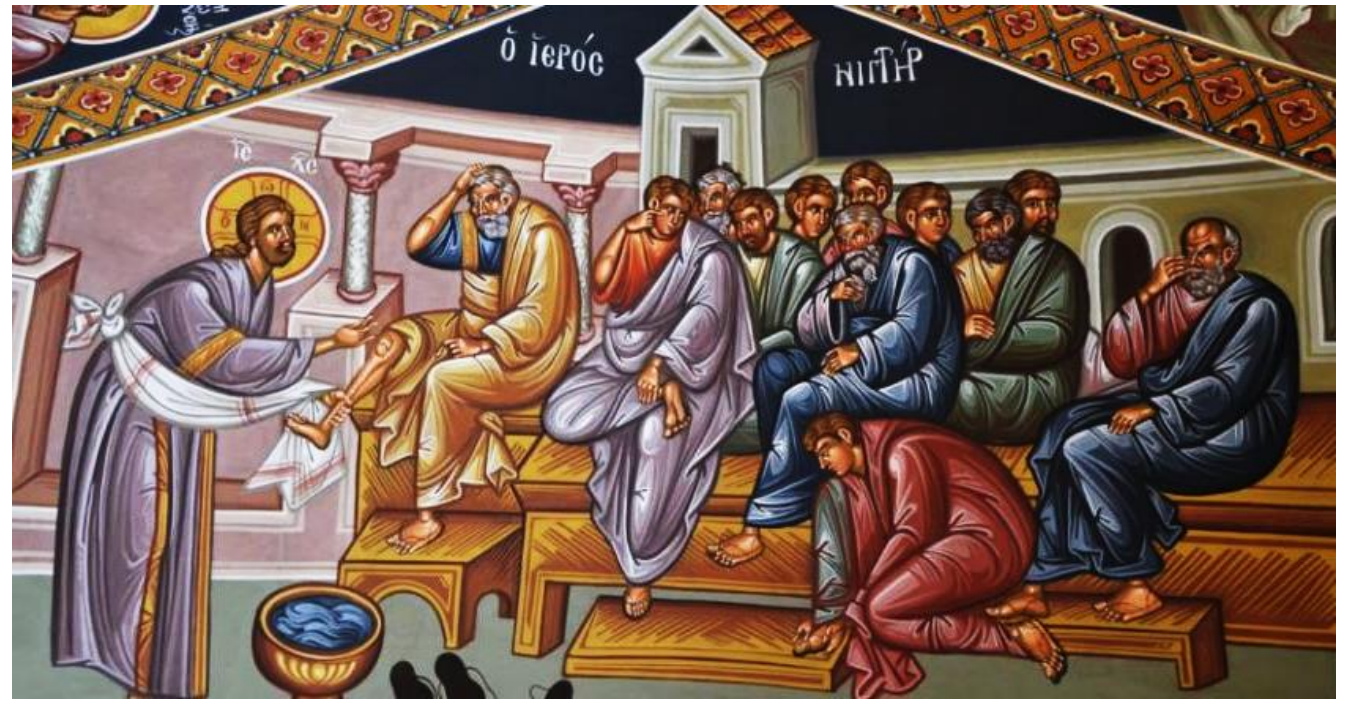

Τότε ο Ιούδας πήγε στους αρχιερείς και συμφώνησε μαζί τους την προδοσία του Ιησού για τριάντα αργύρια! Από εκείνη τη στιγμή ζητούσε την κατάλληλη ευκαιρία να τους τον παραδώσει!

Η Εκκλησία μάς θυμίζει το γεγονός αυτό της συμφωνίας που έκανε ο Ιούδας για την προδοσία του Ιησού τη Μεγάλη Τετάρτη. Γι' αυτό και η ημέρα Τετάρτη, όπως και η Παρασκευή (ημέρα της Σταύρωσης), είναι ολόχρονα ημέρες αυστηρής νηστείας, εκτός από κάποιες εξαιρέσεις.

Το βράδυ της Πέμπτης πραγματοποιήθηκε το τελευταίο δείπνο του Χριστού με τους μαθητές Του. Κάποια στιγμή ο Χριστός σηκώθηκε, έβαλε νερό σε μια λεκάνη, έπλυνε τα πόδια των μαθητών του και μετά τα σκούπισε με μια πετσέτα. Με αυτό τον τρόπο ο Χριστός δίδαξε στους μαθητές την ταπείνωση και την αγάπη που πρέπει να έχουν μεταξύ τους.

Ο Πέτρος τότε δοκίμασε να αντιδράσει, λέγοντας: «Κύριε, μα εσύ θα πλύνεις τα πόδια μου;». Ο Χριστός τού απάντησε: «Αν δεν σου τα πλύνω, δεν έχεις θέση να είσαι μαζί μου». Κι ο Πέτρος απάντησε ταπεινά: «Τότε να πλύνεις όχι μόνο τα πόδια μου, αλλά και τα χέρια και το κεφάλι μου!». Με το να πλύνει τα πόδια των μαθητών Του, ο Χριστός όχι μόνο παίρνει την τελευταία θέση μεταξύ τους, αλλά γίνεται δούλος και υπηρέτης τους, ακόμα και αυτού του Ιούδα!

Το τελευταίο δείπνο του Χριστού με τους μαθητές Του ονομάζεται Μυστικός Δείπνος, επειδή κατά τη διάρκειά του ο Κύριος παρέδωσε στους μαθητές του το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας.

Ενώ έτρωγαν, ο Χριστός πήρε το ψωμί, το ευλόγησε και το έκοψε κομμάτια. Το έδωσε στους μαθητές του και είπε: «Πάρτε και φάτε, αυτό είναι το Σώμα μου». Ύστερα πήρε το ποτήρι με το κρασί, τους το έδωσε και είπε: «Πιείτε όλοι από αυτό, γιατί είναι το Αίμα μου».

Αυτή ήταν η πρώτη φορά που έγινε το Μυστήριο της Θείας Κοινωνίας. Ο Χριστός έδωσε την εντολή: «Αυτό να κάνετε για να με θυμάστε». Από τότε, διά των Αποστόλων και μέσω της Εκκλησίας, συνεχίζεται μέχρι σήμερα, σε κάθε Θεία Λειτουργία.

ΛΨΕΤΕ ΦΑΓΕΤΕ ΤΙΣΤΟ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΗ

ΠΙΕΤΕ ΕΖ ΑΥΤΩ ΠΑΝΤΕΣ ΤΙΣΤΟ ΕΣΤΙ ΤΟ ΔΙΜΑ ΜΗ

Ενώ κάθονταν στο τραπέζι, ο Χριστός είπε στους μαθητές Του: «Αλήθεια σας λέω, κάποιος από σας, που τρώει μαζί μου, θα με προδώσει». Οι μαθητές κοίταζαν ο ένας τον άλλο με απορία, χωρίς να ξέρουν για ποιον μιλά. Ο Ιωάννης έσκυψε προς τον Χριστό και τον ρώτησε: «Κύριε, ποιος είναι;» Ο Χριστός απάντησε: «Είναι εκείνος στον οποίο θα δώσω το ψωμί μου, αφού το βουτήξω στην πιατέλα».

Έτσι φανέρωσε τον προδότη, δίνοντας το ψωμί στον Ιούδα. Όταν ο Ιούδας πήρε το ψωμί, ο Χριστός τού είπε: «Ό,τι έχεις να κάνεις, κάνε το γρήγορα». Κι ο Ιούδας έφυγε μέσα στη νύχτα, για να βρει τους αρχιερείς. Οι άλλοι μαθητές δεν κατάλαβαν τι έγινε, αλλά νόμισαν

ότι ο Ιησούς τον έστειλε να αγοράσει κάτι για το τραπέζι ή να δώσει κάτι στους φτωχούς.

Εκείνο το βράδυ ο Κύριος δίδαξε πολλά τους μαθητές Του, ακόμα και με παραβολές. Τους μίλησε για την ειρήνη και την αγάπη που πρέπει να έχουν μεταξύ τους. Τους προειδοποίησε ότι θα έρθει ώρα που θα υποφέρουν για χάρη Του και τους υποσχέθηκε ότι θα τους στείλει το Άγιο Πνεύμα, που θα τους οδηγήσει σε όλη την Αλήθεια.

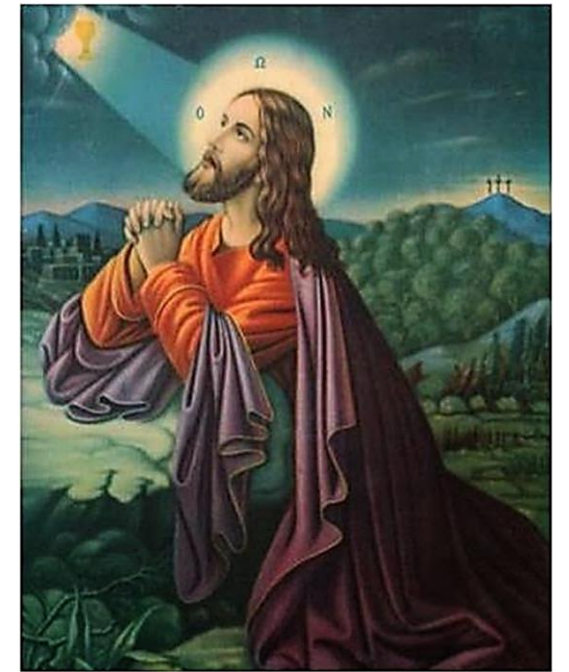
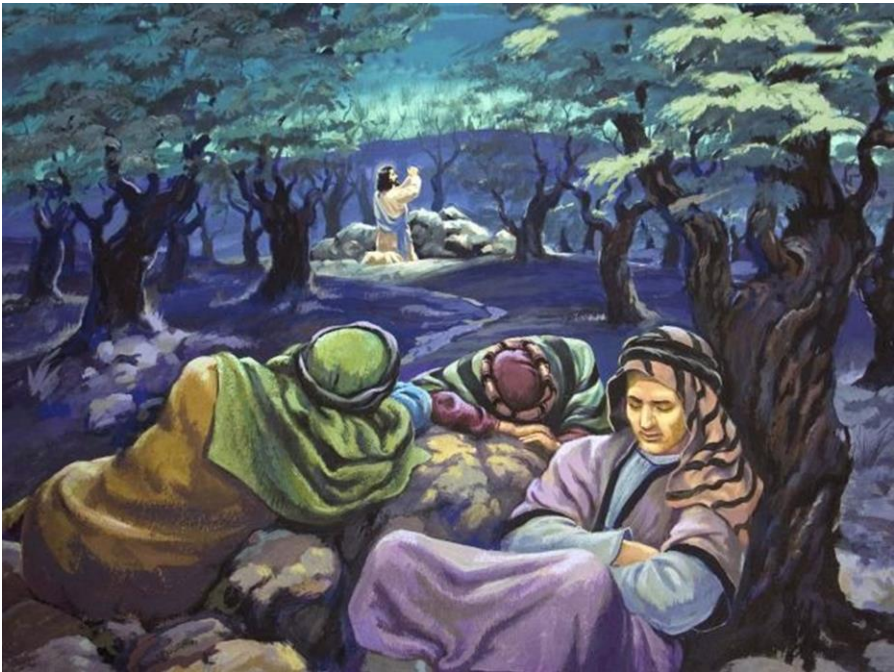
Κάποια στιγμή λυπημένος ο Ιησούς τούς είπε: «Αυτή τη νύχτα όλοι σας θα χάσετε την εμπιστοσύνη που έχετε σ' εμένα. Θα με εγκαταλείψετε όλοι!»

Του αποκρίθηκε ο Πέτρος: «Ακόμα κι αν όλοι χάσουν την εμπιστοσύνη τους σ' εσένα, εγώ ποτέ δεν θα τη χάσω! Αν χρειαστεί, θα δώσω και τη ζωή μου για σένα!»

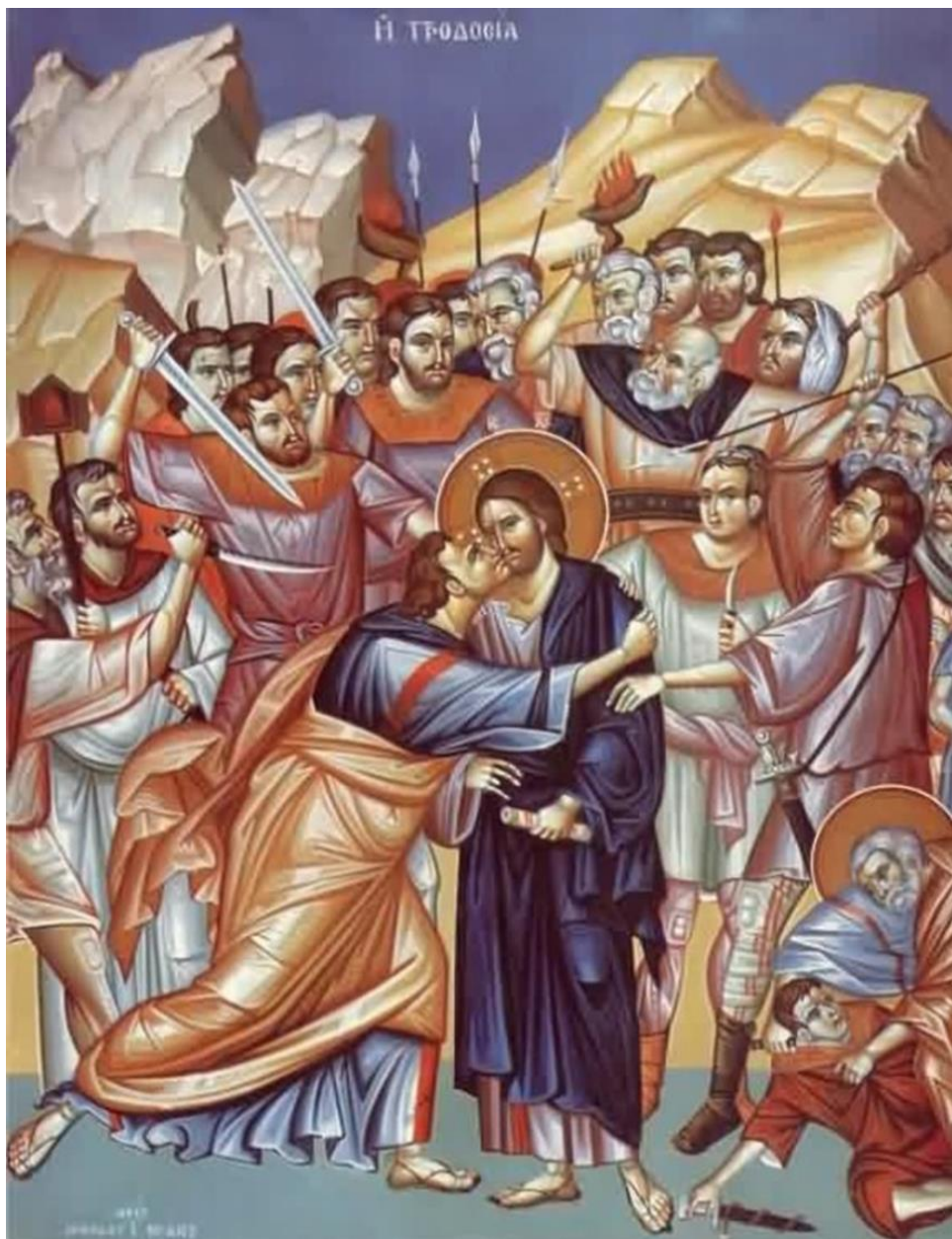
Του είπε τότε ο Ιησούς: «Σε βεβαιώνω πως αυτή τη νύχτα, προτού λαλήσει ο πετεινός, θα αρνηθείς τρεις φορές ότι με ξέρεις!».

Μετά τον Μυστικό Δείπνο, ο Χριστός πήγε με τους μαθητές του στο Όρος των Ελαιών, σε ένα μέρος που λεγόταν Κήπος της Γεθσημανή. Ζήτησε από τους μαθητές να ξαγρυπνήσουν μαζί του, ενώ ο ίδιος απομακρύνθηκε λίγο για να προσευχηθεί μόνος. Για πολλή ώρα προσευχόταν θερμά προς τον Θεό Πατέρα για τους μαθητές Του. Είχε μεγάλη αγωνία για όσα θα ακολουθούσαν, ενώ ο ιδρώτας του γινόταν σαν σταγόνες αίματος και έπεφτε στη γη. Φανερώθηκε τότε άγγελος από τον ουρανό και τον ενίσχυε.

Έπειτα ήρθε στους μαθητές και τους βρήκε να κοιμούνται. Τους είπε τότε: «Ούτε μια ώρα δεν μπορέσατε να μείνετε ξάγρυπνοι μαζί μου; Σηκωθείτε! Έφτασε αυτός που θα με παραδώσει!»

Ενώ ο Χριστός ακόμα μιλούσε, εμφανίστηκαν πολλοί άνθρωποι οπλισμένοι με μαχαίρια, ξύλα και ρόπαλα. Ανάμεσά τους ήταν και ο Ιούδας. Πλησίασε προς το μέρος του Χριστού και του είπε: «Χαίρε, Διδάσκαλε!» και τον φίλησε. Αυτό ήταν το σύνθημα, για να συλλάβουν τον Χριστό οι στρατιώτες. Ο Ιησούς όμως του είπε: «Ιούδα, με φίλημα παραδίνεις τον δάσκαλό σου;» Τότε πλησίασαν, συνέλαβαν τον Ιησού και τον έδεσαν. Εκείνη τη στιγμή ο Πέτρος έβγαλε το μαχαίρι του, χτύπησε τον δούλο του αρχιερέα, τον Μάλχο, και του έκοψε το αυτί. Ο Κύριος όμως γιάτρεψε τον Μάλχο με θαύμα και είπε στον Πέτρο να βάλει το μαχαίρι στη θήκη του. Γύρισε ύστερα στο πλήθος ο Ιησούς και είπε: «Ληστής είμαι, και βγήκατε να με συλλάβετε με ξίφη και ρόπαλα; Κάθε μέρα καθόμουν στον ναό και δίδασκα, και όμως δε με συλλάβατε». Στη συνέχεια οι μαθητές του τον εγκατέλειψαν όλοι και έφυγαν φοβισμένοι.

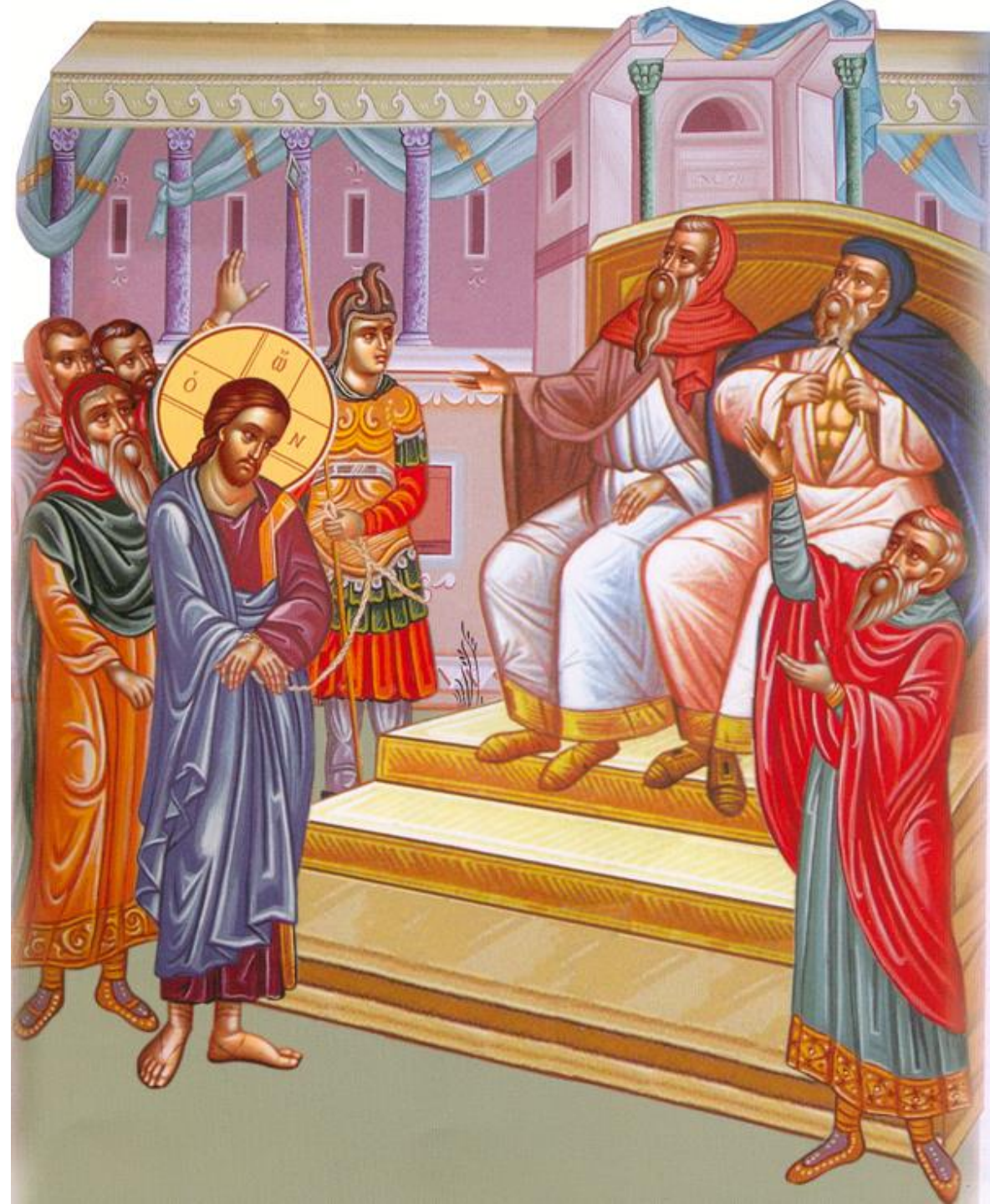
Οι στρατιώτες και ο κόσμος οδήγησαν τον Χριστό στο Συνέδριο των αρχιερέων, για να τον δικάσουν. Εκεί παρουσίασαν διάφορους ψευδομάρτυρες, για να μπορέσουν να βγάλουν καταδικαστική απόφαση.

Στο μεταξύ, ο Πέτρος ακολούθησε τον Χριστό από μακριά, ως την αυλή του αρχιερέα. Εκεί μπήκε μέσα και κάθισε με τους υπηρέτες, περιμένοντας να δει τι θα απογίνει.

Η παράνομη δίκη προχωρούσε. Κάποια στιγμή ο αρχιερέας ρώτησε τον Χριστό: «Εσύ είσαι ο Μεσσίας, ο Υιός του Θεού;»

Ο Ιησούς τού απάντησε: «Είμαι, όπως μόνος σου το είπες!»

Έσκισε τότε τα ιμάτιά του, δηλαδή τα ρούχα του, από αγανάκτηση ο αρχιερέας και είπε: «Αυτό είναι βλασφημία στον Θεό! Τι μας χρειάζονται τώρα πια οι μάρτυρες; Τον ακούσαμε με τα αυτιά μας!»

Όση ώρα γίνονταν αυτά, ο Πέτρος καθόταν έξω στην αυλή, όπου τον πλησίασε μια δούλη και του είπε: «Ήσουν κι εσύ με τον Ιησού τον Γαλιλαίο!»

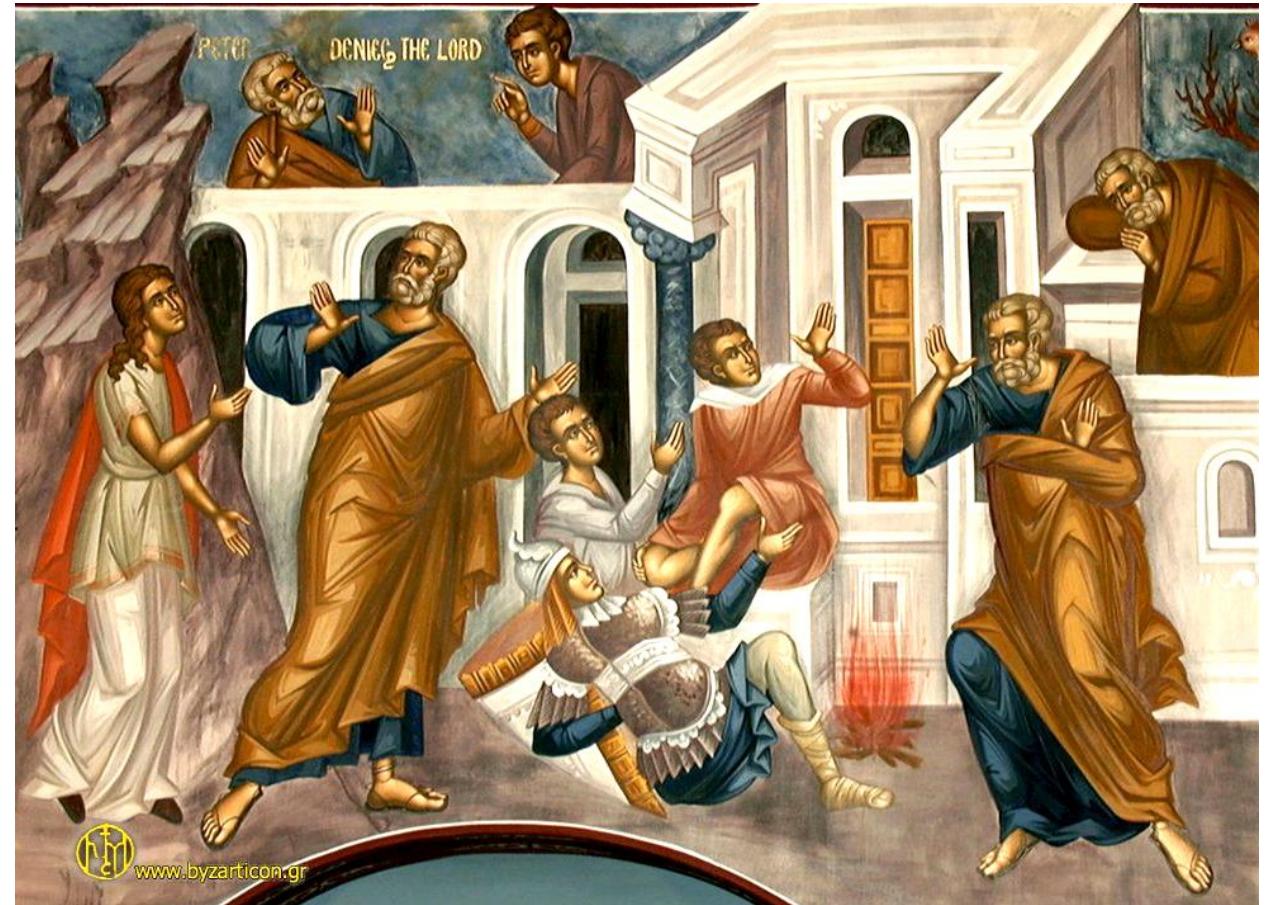
Αυτός όμως αρνήθηκε μπροστά σε όλους λέγοντας: «Δεν ξέρω τι λες!»

Μετά από λίγο τον είδε κάποιος άλλος και τον ρώτησε: «Μήπως είσαι και εσύ μαθητής του Ιησού;»

Και πάλι ο Πέτρος αρνήθηκε, ορκίστηκε μάλιστα: «Δεν τον ξέρω αυτόν τον άνθρωπο!» Επειδή έξω έκανε κρύο, οι δούλοι και οι στρατιώτες άναψαν φωτιά και ζεσταίνονταν.

Πήγε, λοιπόν και ο Πέτρος εκεί κοντά να ζεσταθεί. Είπαν τότε εκείνοι: «Ήταν κι αυτός εκεί στον κήπο με τον Ιησού τον Ναζωραίο! Είναι ένας από τους μαθητές του!»

Άρχισε τότε ο Πέτρος να ορκίζεται και να λέει δυνατά: «Δεν καταλαβαίνω τι λέτε! Εγώ δεν τον γνωρίζω αυτόν τον άνθρωπο για τον οποίο μιλάτε!»

Εκείνη ακριβώς τη στιγμή λάλησε ο πετεινός! Θυμήθηκε τότε ο Πέτρος τα λόγια εκείνα του Χριστού στον Μυστικό Δείπνο, ότι πριν ακόμα λαλήσει ο πετεινός, θα τον έχει απαρνηθεί τρεις φορές! Τότε μόνο κατάλαβε τι είχε κάνει! Αμέσως έτρεξε έξω από την αυλή του αρχιερέα και άρχισε να κλαίει μετανιωμένος.

Στο μεταξύ, η δίκη του Ιησού είχε τελειώσει. Το παράνομο Συνέδριο τον έκρινε ένοχο και αποφάσισαν ότι έπρεπε να θανατωθεί. Τον παρέλαβαν, λοιπόν, δεμένο οι υπηρέτες και άρχισαν να τον κοροϊδεύουν, να τον φτύνουν και να τον χτυπούν μέχρι το πρωί.

Το πρωί της Παρασκευής οι αρχιερείς και οι γραμματείς οδήγησαν δεμένο τον Ιησού στον Ρωμαίο διοικητή Πόντιο Πιλάτο, για να επικυρώσει τη θανατική καταδίκη.

Στο μεταξύ, ο Ιούδας έμαθε ότι ο Ιησούς καταδικάστηκε σε θάνατο. Αναστατωμένος, επέστρεψε τα τριάντα αργύρια στους αρχιερείς και είπε: «Αμάρτησα, γιατί έστειλα στον θάνατο έναν αθώο». Αυτοί όμως του αποκρίθηκαν: «Κι εμάς τι μας νοιάζει; Δικό σου πρόβλημα!»

Ο Ιούδας τότε πέταξε τα αργύρια στον ναό, έφυγε και πήγε και κρεμάστηκε. Δυστυχώς, ενώ κατάλαβε το λάθος του, δε μετανόησε όπως είχε κάνει ο Πέτρος νωρίτερα.

Στο Πραιτώριο (διοικητήριο) ο Πιλάτος άρχισε να ανακρίνει τον Ιησού, χωρίς να μπορεί να βρει κάτι εναντίον του. Οι αρχιερείς όμως επέμεναν και έλεγαν ότι αναστατώνει τον λαό με όσα διδάσκει.

Υπήρχε τότε η συνήθεια κάθε Πάσχα να ελευθερώνει ο Ρωμαίος διοικητής έναν φυλακισμένο, όποιον θα του ζητούσε ο λαός.

Στις φυλακές βρισκόταν τότε ένας πολύ γνωστός φυλακισμένος, που λεγόταν Βαραββάς. Στο μεταξύ, οι αρχιερείς είχαν πείσει τον λαό να ζητήσει να ελευθερωθεί ο Βαραββάς και να θανατωθεί ο Ιησούς. Όταν συγκεντρώθηκε το πλήθος έξω από το διοικητήριο, ο Πιλάτος τούς ρώτησε: «Ποιον θέλετε να ελευθερώσω; Τον Βαραββά ή τον Ιησού;» Το πλήθος αποκρίθηκε: «Τον Βαραββά!» Ο Πιλάτος είπε: «Και τι να τον κάνω τον Ιησού;» Όλοι τού απάντησαν: «Να σταυρωθεί!»

Ο Πιλάτος, όταν άκουσε αυτά τα λόγια, διέταξε να φέρουν έξω τον Ιησού. Ήταν σχεδόν μεσημέρι. Είπε τότε ο Πιλάτος στους Ιουδαίους: «Να ο βασιλιάς σας!»

Τότε εκείνοι άρχισαν να φωνάζουν με κραυγές: «Θάνατος, θάνατος, σταύρωσέ τον!»

Τους είπε ο Πιλάτος: «Τον βασιλιά σας να σταυρώσω;»

Αποκρίθηκαν οι αρχιερείς: «Δεν έχουμε άλλον βασιλιά, εκτός από τον αυτοκράτορα».

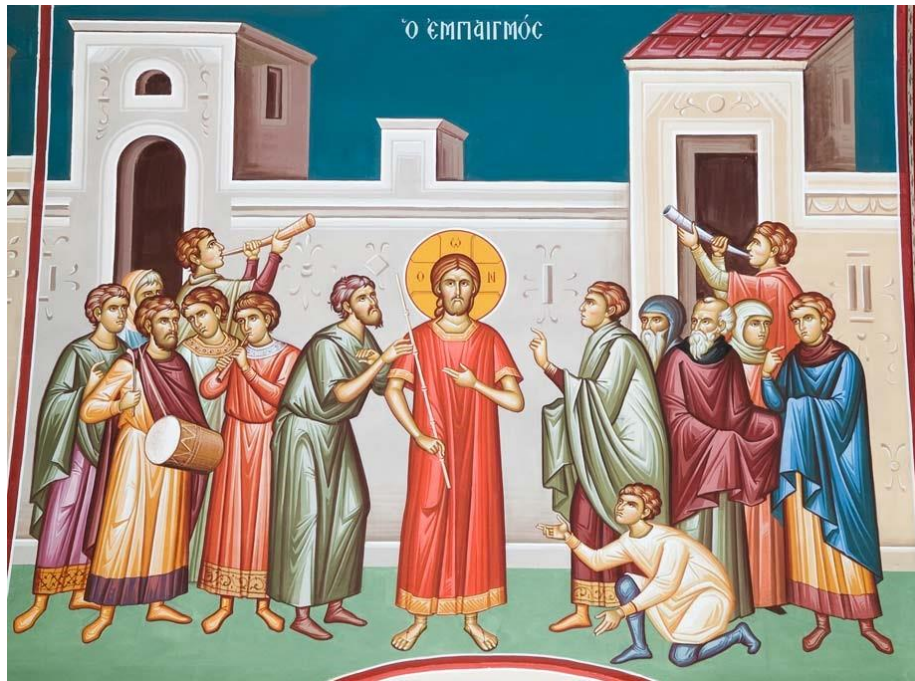
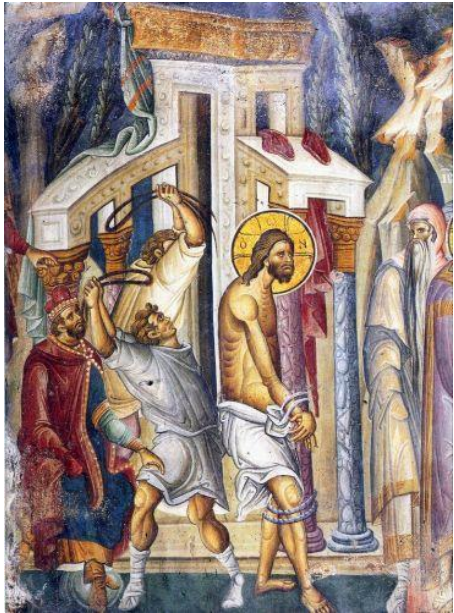
Όταν είδε ο Πιλάτος πως έτσι δεν πετυχαίνει τίποτα, πήρε νερό και ένιψε τα χέρια του μπροστά στο πλήθος, λέγοντας: «Εγώ είμαι αθώος για το αίμα αυτού του δικαίου. Το κρίμα πάνω σας!»

Κι αποκρίθηκε όλος ο λαός και είπε: «Το αίμα του πάνω μας και πάνω στα παιδιά μας!»

Τότε ο Πιλάτος ελευθέρωσε τον Βαραββά, ενώ τον Ιησού τον μαστίγωσε και τον παρέδωσε να σταυρωθεί.

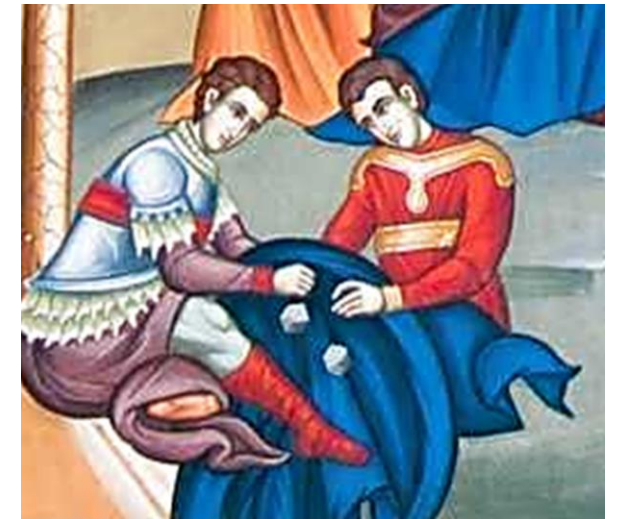
Τότε παρέλαβαν τον Ιησού οι στρατιώτες του Πιλάτου. Του έβγαλαν τα ρούχα και τον έντυσαν με μια κόκκινη χλαμύδα. Έπλεξαν ένα στεφάνι από αγκάθια και του το φόρεσαν στο κεφάλι σαν στέμμα, ενώ στο δεξί του χέρι τού έβαλαν ένα καλάμι. Ύστερα γονάτισαν μπροστά του και του έλεγαν κοροϊδευτικά: «Ζήτω ο βασιλιάς των Ιουδαίων!» Έπειτα τον έφτυσαν, του πήραν το καλάμι και με αυτό τον χτυπούσαν στο κεφάλι. Μετά τον έντυσαν με τα ρούχα του και τον πήγαν να τον σταυρώσουν.

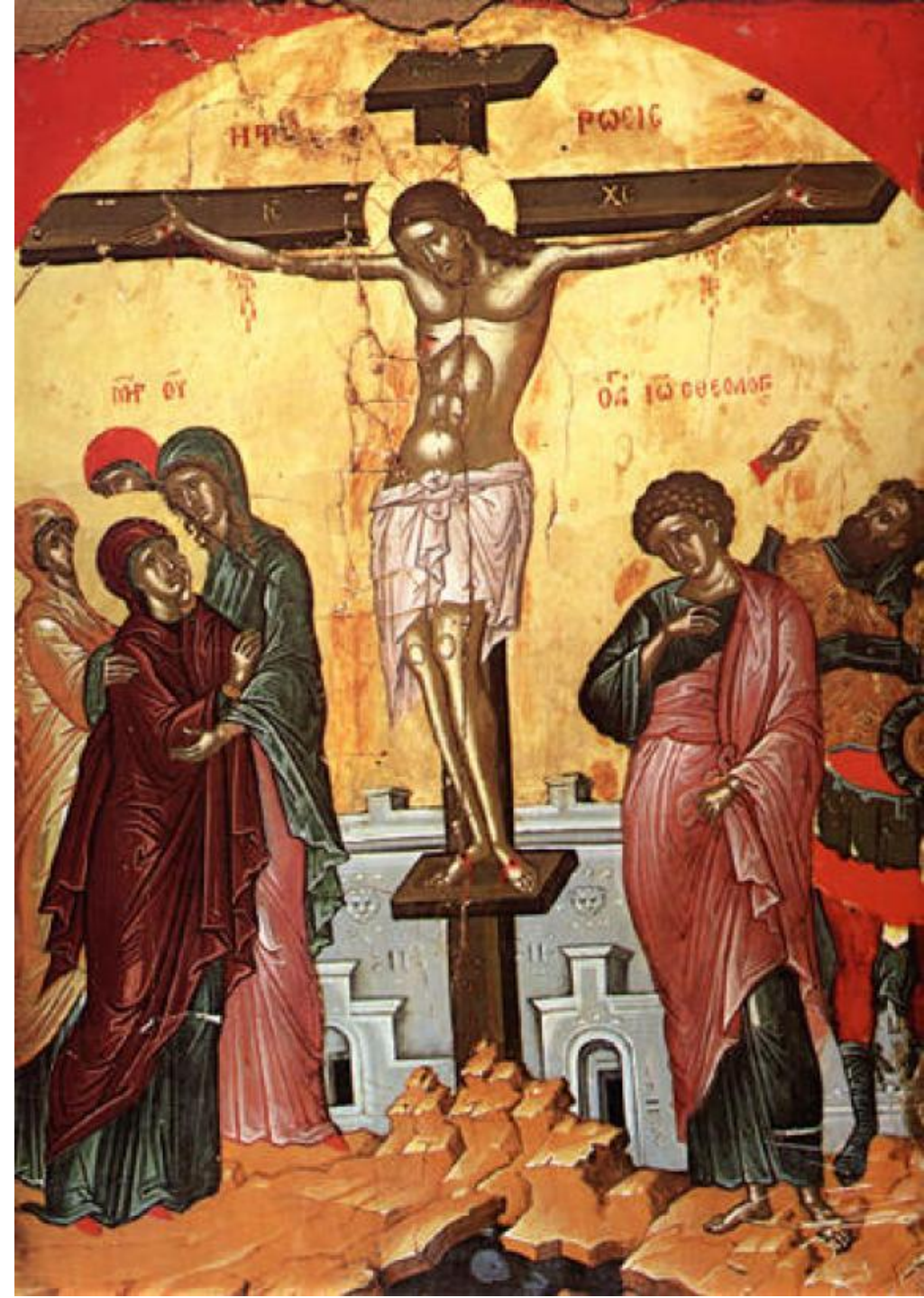
Η Σταύρωση θα γινόταν σε ένα μέρος που ονομαζόταν Γολγοθάς. Στα ελληνικά το όνομα αυτό σημαίνει «Τόπος Κρανίου». Καθώς πήγαιναν, οι στρατιώτες έπιασαν κάποιον που γύριζε από το χωράφι του, ο οποίος λεγόταν Σίμωνας Κυρηναίος, και τον ανάγκασαν να σηκώσει τον Σταυρό του Ιησού. Τον ακολουθούσε αρκετός κόσμος, ενώ πολλές γυναίκες θρηνούσαν. Όταν έφτασαν στον Γολγοθά, οι στρατιώτες σταύρωσαν τον Ιησού, καθώς και δύο ληστές, τον ένα στα δεξιά του και τον άλλο στα αριστερά. Ο Ιησούς έλεγε: «Πατέρα, συγχώρησέ τους, δεν ξέρουν τι κάνουν!»

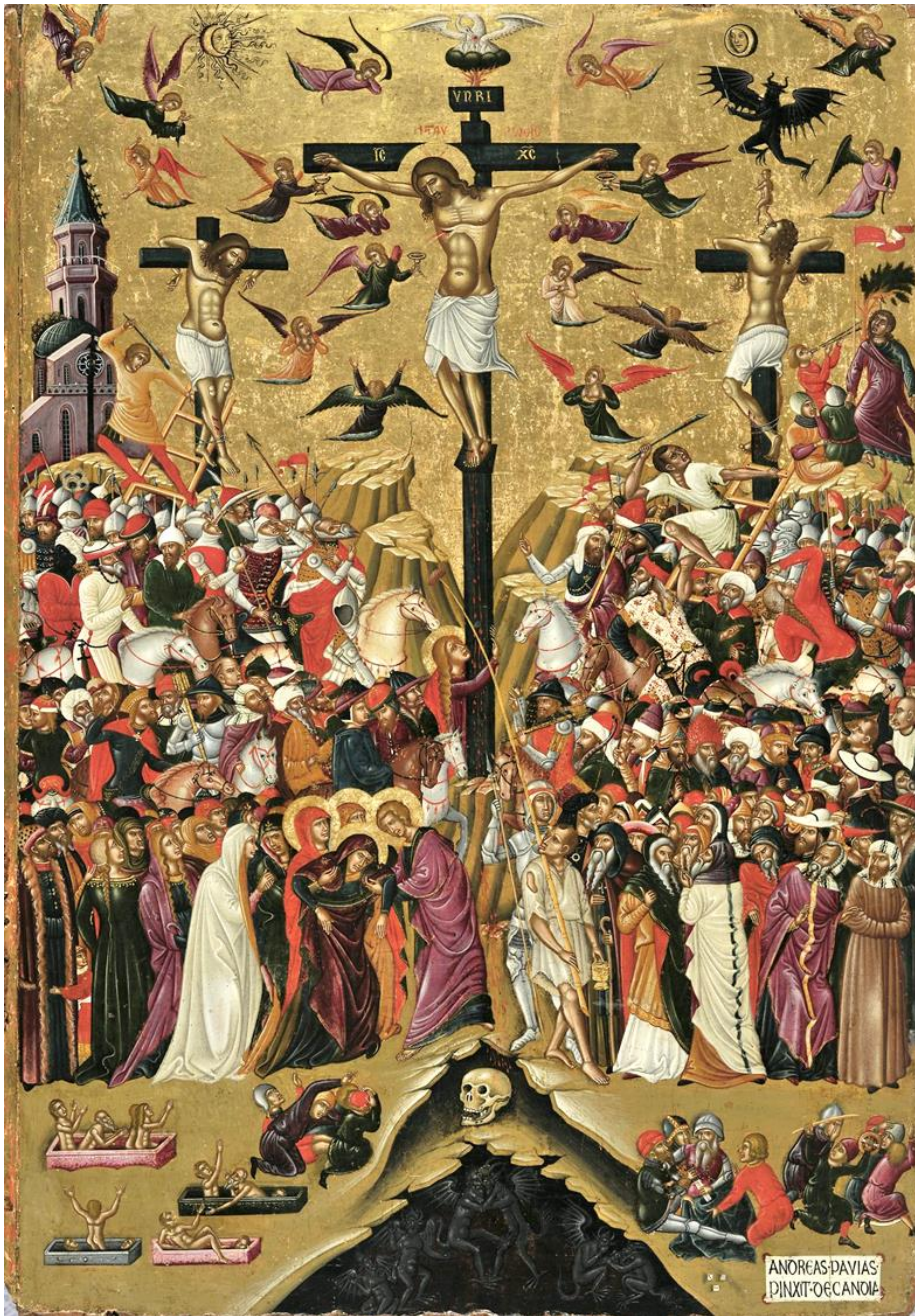
Έγραψαν και μια επιγραφή και την τοποθέτησαν πάνω στον Σταυρό: «*Ιησούς Ναζωραίος, Βασιλιάς των Ιουδαίων*». Μετά πήραν τα ρούχα του και τα μοίρασαν σε μερίδια. Πήραν και τον χιτώνα, που ήταν χωρίς καμιά ραφή, υφαντός ολόκληρος από πάνω ως κάτω, και είπαν: «Ας μη τον καταστρέψουμε, αλλά να ρίξουμε κλήρο, να δούμε ποιος θα τον πάρει». Έτσι εκπληρώθηκε η προφητεία στις Γραφές, που έλεγε: «*Τα ρούχα μου τα μοίρασαν μεταξύ τους και το ιμάτιό μου το έβαλαν στον κλήρο*».

Κοντά στον Σταυρό του Ιησού στέκονταν η μητέρα του, μαζί με κάποιες γυναίκες που πίστευαν σ' Αυτόν, καθώς και ο μαθητής του ο Ιωάννης. Ο Ιησούς, όταν είδε την Παναγία και τον Ιωάννη να στέκεται πλάι της, είπε στη μητέρα του: «Αυτός τώρα είναι ο γιος σου». Ύστερα είπε στον μαθητή: «Αυτή τώρα είναι η μητέρα σου». Από εκείνη την ώρα ο μαθητής την πήρε στο σπίτι του.

Οι περαστικοί κουνούσαν ειρωνικά το κεφάλι και τον έβριζαν, λέγοντας: «Αν είσαι Υιός του Θεού, σώσε τον εαυτό σου και κατέβα από τον Σταυρό». Οι στρατιώτες που τον φύλαγαν, βλέποντας την επιγραφή πάνω στον Σταυρό, έρχονταν κοντά του, τον περιγελούσαν και έλεγαν: «Αν είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων, σώσε τον εαυτό σου». Το ίδιο έκαναν και οι αρχιερείς μαζί με τους γραμματείς και τους Φαρισαίους, λέγοντας: «Τους άλλους τούς έσωσε. Τον εαυτό του όμως δεν μπορεί να τον σώσει. Εάν είναι ο Μεσσίας, ο βασιλιάς του Ισραήλ, ας κατεβεί από τον Σταυρό, ώστε να δούμε και να πιστέψουμε σ' αυτόν».

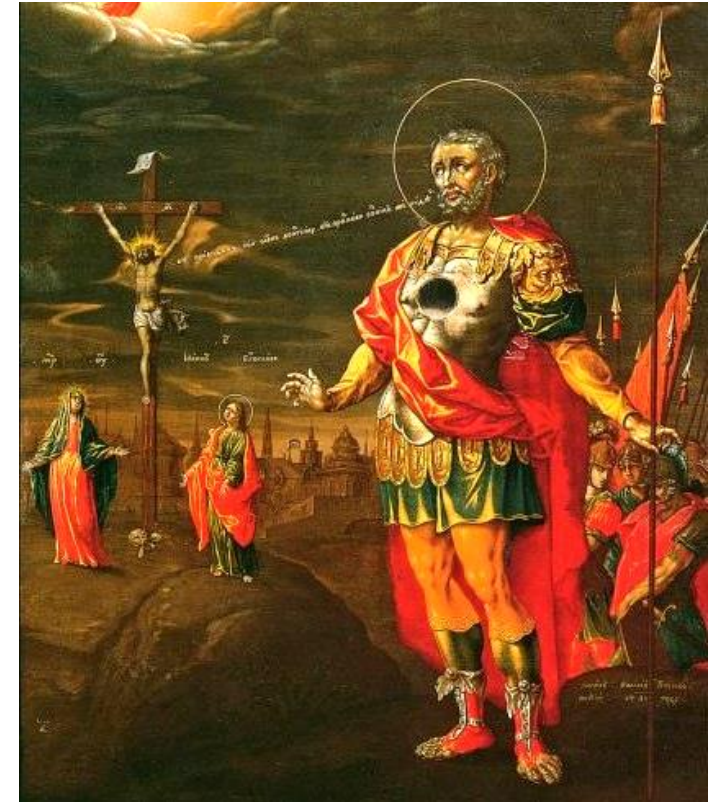

Ένας από τους ληστές, που ήταν κρεμασμένος στον σταυρό, τον βλαστημούσε και του έλεγε: «Εάν εσύ είσαι ο Μεσσίας, σώσε τον εαυτό σου και εμάς». Ο άλλος στράφηκε σ' αυτόν, τον μάλωσε και του είπε: «Ούτε τον Θεό δε φοβάσαι εσύ; Εμείς δίκαια τιμωρούμαστε γι' αυτά που κάναμε. Αυτός όμως δεν έκανε κανένα κακό». Και είπε στον Ιησού: «Θυμήσου με, Κύριε, όταν έρθεις στη Βασιλεία σου!» Ο Ιησούς τού απάντησε: «Σε βεβαιώνω πως σήμερα κιόλας θα είσαι μαζί μου στον παράδεισο».

Από το μεσημέρι ως τις τρεις το απόγευμα έπεσε σκοτάδι σε όλη τη γη. Γύρω στις τρεις ο Ιησούς φώναξε δυνατά: «Ηλί, ηλί, λιμά σαβαχθανί;» Δηλαδή, «Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;»

Ο Ιησούς γνωρίζοντας πως όλα είχαν φτάσει πια στο τέλος, για να εκπληρωθεί η προφητεία της Γραφής, είπε: «Διψώ». Οι στρατιώτες βούτηξαν ένα σφουγγάρι σε ξίδι, το στήριξαν στην άκρη ενός κλαδιού και το έφεραν στο στόμα του. Όταν εκείνος γεύτηκε το ξίδι, είπε: «Τετέλεσται» («Όλα τώρα έχουν εκπληρωθεί»). Έπειτα είπε με δυνατή φωνή: «Πατέρα, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου». Μόλις το είπε αυτό, ξεψύχησε.

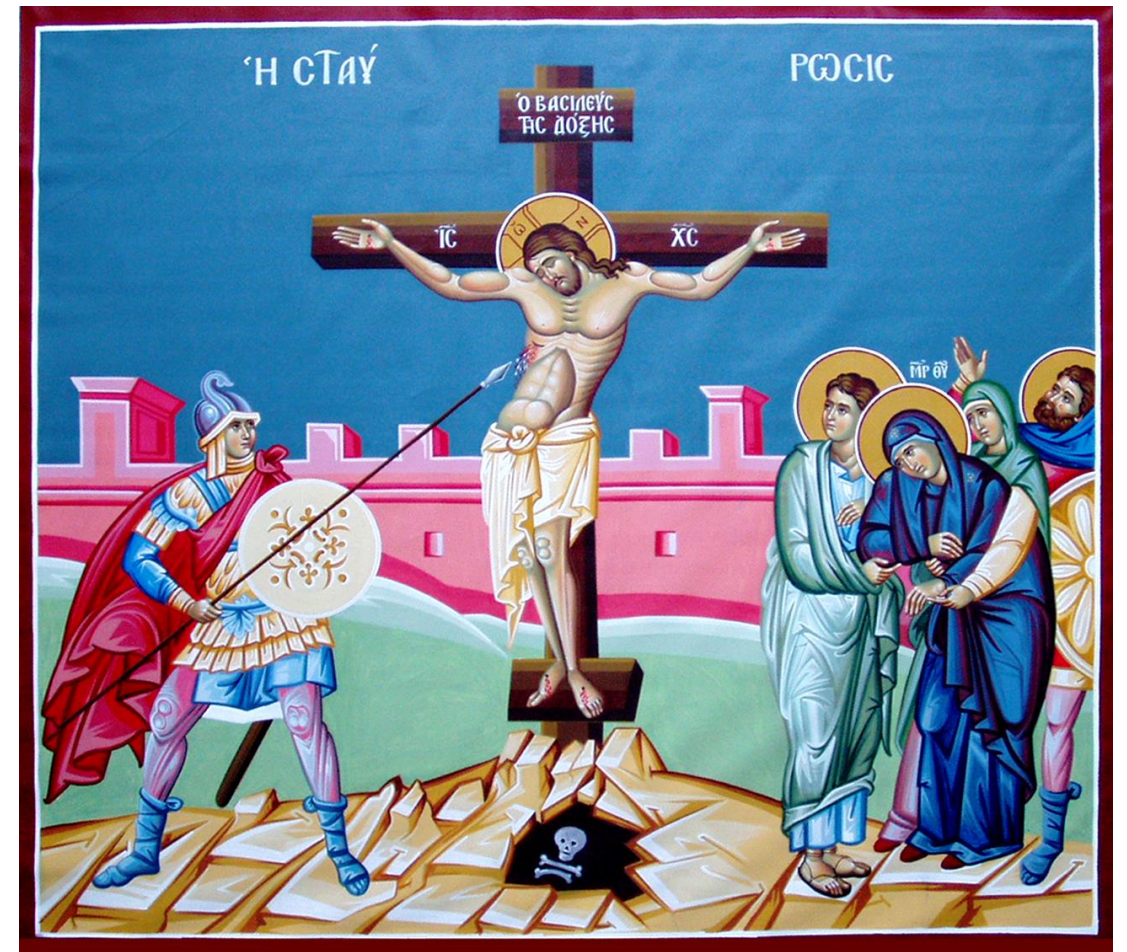
Τότε το καταπέτασμα* του ναού σχίστηκε στα δύο, από πάνω έως κάτω, η γη σείστηκε, έσπασαν πέτρες και άνοιξαν μνήματα... Ο Ρωμαίος εκατόνταρχος (αξιωματικός) που φύλαγε τον Ιησού, όταν είδε τον σεισμό και τα άλλα συμβάντα, φοβήθηκε πάρα πολύ και είπε: «Στ' αλήθεια, αυτός ήταν Υιός του Θεού!»

* **καταπέτασμα:** διαχωριστική κουρτίνα από χοντρό, πολυτελές ύφασμα, που χώριζε τα «άγια των αγίων» από τον υπόλοιπο ναό. Το καταπέτασμα μπορούσε να το περάσει μόνο ο αρχιερέας.

Ήταν Παρασκευή, και οι Ιουδαίοι δεν ήθελαν να μείνουν τα σώματα των σταυρωμένων πάνω στον σταυρό την ημέρα του Σαββάτου, γιατί η μέρα εκείνη ήταν πολύ μεγάλη γιορτή.

Έτσι, ένας από τους στρατιώτες τρύπησε την πλευρά του Χριστού με τη λόγχη, για να διαπιστώσει αν ήταν ακόμα ζωντανός, και αμέσως βγήκε από την πληγή αίμα και νερό.

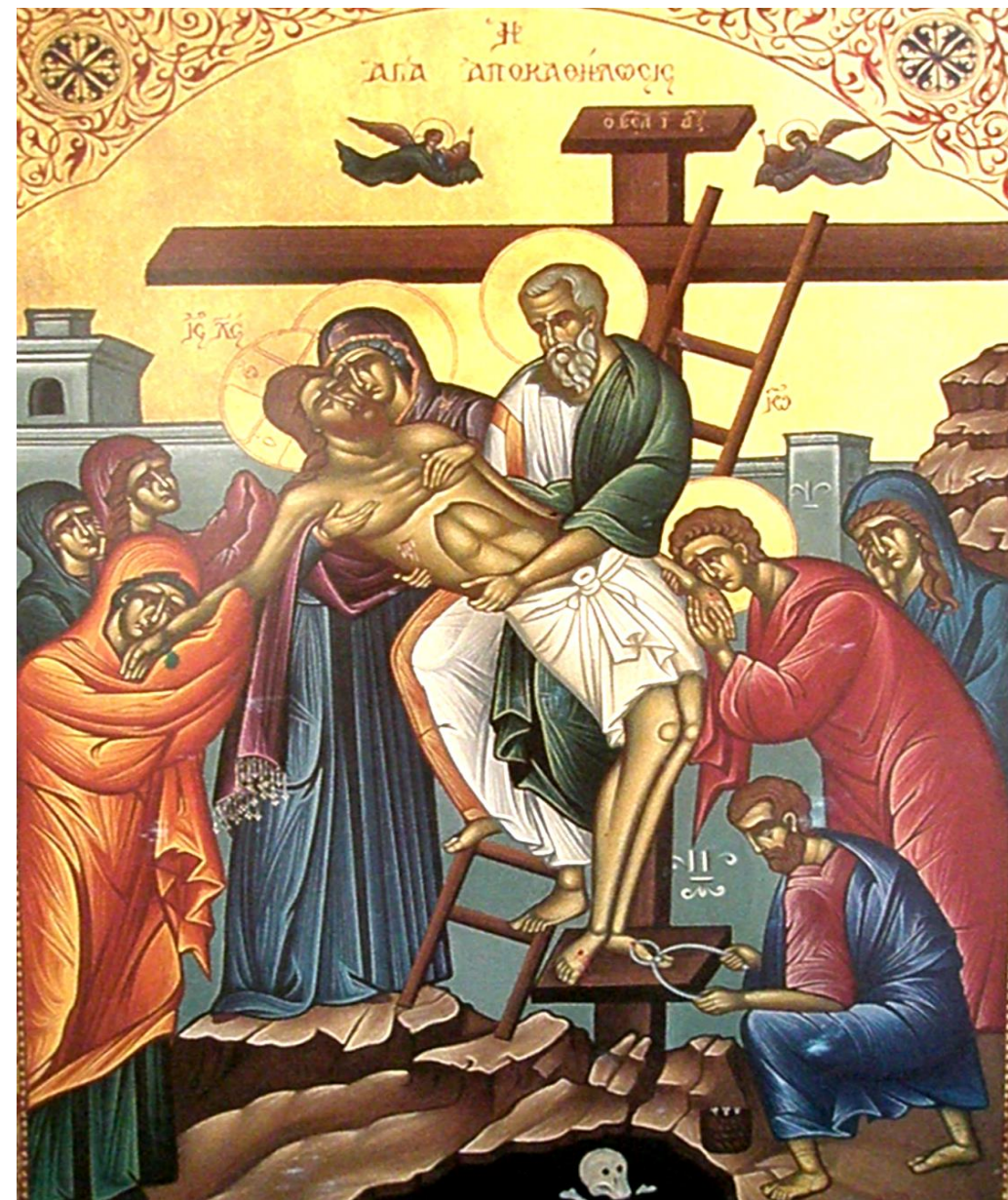

Κατά το δειλινό ένας άνθρωπος πλούσιος, ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία, που ήταν βουλευτής, αλλά και κρυφός μαθητής του Ιησού, τόλμησε και ήρθε στον Πιλάτο και ζήτησε το σώμα του Ιησού. Ο Πιλάτος ρώτησε τον αξιωματικό αν είχε κιόλας πεθάνει και, αφού βεβαιώθηκε, διέταξε να δώσουν το σώμα στον Ιωσήφ.

Ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία, μαζί με έναν άλλο κρυφό μαθητή του Ιησού, τον Νικόδημο, πήγαν και κατέβασαν από τον Σταυρό το σώμα του Ιησού (Αποκαθήλωση), το άλειψαν με αρώματα, το τύλιξαν σε ένα καθαρό σεντόνι και το έβαλαν σε ένα καινούργιο μνήμα, που ήταν σκαλισμένο σε βράχο. Ύστερα κύλησαν μια μεγάλη πέτρα, έκλεισαν την είσοδο του μνήματος και έφυγαν. Εκεί παρακολουθούσαν και οι γυναίκες, που ήταν μαθήτριες του Ιησού, καθισμένες απέναντι από τον τάφο.

Την άλλη μέρα, που ήταν Σάββατο, πήγαν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι στον Πιλάτο και του είπαν: «Κύριε, θυμηθήκαμε πως εκείνος ο λαοπλάνος είχε πει όταν ζούσε: “Σε τρεις μέρες θα αναστηθώ”. Γι’ αυτό δώσε διαταγή να φρουρηθεί καλά ο τάφος ως την τρίτη μέρα, μήπως έρθουν οι μαθητές του κρυφά τη νύχτα και τον κλέψουν, και έπειτα πουν στον λαό πως αναστήθηκε από τους νεκρούς. Γιατί τότε τα πράγματα θα γίνουν χειρότερα!»

Ο Πιλάτος τούς είπε: «Σας διαθέτω τη φρουρά. Πηγαίνετε και πάρτε όποια μέτρα ασφαλείας νομίζετε». Αυτοί τότε πήγαν στον τάφο, σφράγισαν την πέτρα και άφησαν και τη φρουρά εκεί...

Ἡ ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ

Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΙϞ ΧϞ

ΜΡ

ΘΥ

ΙϞ ΧϞ

Ὁ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.

ΘΡῆΝΟΣ.

Τα γεγονότα της ταφής του Κυρίου και ο Επιτάφιος Θρήνος αποτελούν τον Όρθρο (δηλαδή την πρωινή ακολουθία) του Μεγάλου Σαββάτου. Στους ιερούς ναούς ψάλλονται το βράδυ της Μεγάλης Παρασκευής.

Το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου τελείται ο Εσπερινός του Πάσχα μαζί με τη Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου. Η ακολουθία αυτή έχει αναστάσιμο και πανηγυρικό χαρακτήρα, επειδή ακριβώς είναι Εσπερινός της μεγάλης εορτής του Πάσχα και αποτελεί εισαγωγή σε αυτήν. Ο λαός ονομάζει την ακολουθία αυτή «πρώτη Ανάσταση».

Εδώ τελειώνει η περίοδος του Τριωδίου. Από την ημέρα της αγίας Κυριακής του Πάσχα αρχίζει άλλη περίοδος του Εκκλησιαστικού Έτους, η περίοδος του Πεντηκοσταρίου.

**ΤΕΛΟΣ
ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ**